

عنوان مقاله:

شیوه های جبران خسارت در قراردادهای انتقال فناوری در حقوق ایران و آمریکا و اسناد بین المللی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی حقوق علوم سیاسی و معارف اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

اردوان جهان کهن - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته حقوق، گرایش حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی نورآباد ممسنی، ایران.

محمدباقر فیجان - دکترا، رشته حقوق، گرایش حقوق خصوصی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نورآباد ممسنی، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه تکنولوژی و دسترسی به آن یکی از ضرورت ها و شاخص های اساسی توسعه اقتصادی بشمار می رود و از اینروست که مبادله تجاری آن به یکی از موضوعات عمده تجارت بین الملل مبدل شده است. انتقال موفق تکنولوژی نیاز به شناخت اهداف صنعت، منابع تکنولوژی، نحوه ابداع و نحوه انتقال، روش های انتقال، فاکتورهای تاثیرگذار، نحوه جذب و نحوه توسعه آن دارد. قراردادهای انتقال تکنولوژی به علت وسعت دامنه و پیچیدگی موضوعشان و شرایط مختلفی که در چنین قراردادهایی پیش بینی می شود از ویژگیهای خاصی برخوردار هستند. برای بررسی الگوهای قراردادی انتقال تکنولوژی لازم است شیوه های مختلف انتقال تکنولوژی در قراردادها شناسایی شده و مورد بررسی قرار گیرند. لذا در این پژوهش به شیوه های جبران خسارت در قراردادهای انتقال فناوری در حقوق ایران و آمریکا و اسناد بین المللی می پردازیم همچنین این پژوهش با در نظر گرفتن معیار هدف آن، پژوهشی بنیادی کاربردی بوده چراکه هدف تحقیق توسعه دانش کاربردی در زمینه خاص می باشد چون در جامعه اثر مستقیم دارد کاربردی است؛ و همچنین از لحاظ جمع آوری داده ها در دسته بندی توصیفی (غیرآزمایشی) جای می گیرد. با عنایت به اینکه تحقیق حاضر به صورت کتابخانه ای و اسنادی می باشد، جامع آماری کاربردی نخواهد داشت. لذا می توان گفت در کشور ایران برای جبران عینی خسارت حداقل در باب خسارت های مادی و مالی بر جبران بدلی مقدم است. اگر چه جبران بدلی، بخصوص پرداخت پول، گستردگی بیش تر دارد. لذا در حقوق آمریکا جبران بدلی خسارت به ویژه به شکل پرداخت پولی، بر جبران عینی ترجیح داده می شود

کلمات کلیدی:

شیوه های جبران خسارت، قراردادهای انتقال فناوری، اسناد بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/869269>

